പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്: രണ്ടാമൻ (എം.ഡി. സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ)

ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി

ഉപോദ്ഘാതം

പ്രാചീന ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രമായ കുന്നംകുളത്തെ പുലിക്കോട്ടിൽ തറവാട്ടിൽ 1008 വൃശ്ചികം 24-നാണ് (1833 നവംബർ 12) ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഭൂജാതനായത്. താരു കുര്യനായിരുന്നു പിതാവ് (പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപകനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അനുജന്റെ പുത്രനാണ് ഇദ്ദേഹം). മാതാവ്, പെങ്ങാമുക്ക് കുത്തൂരു ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരുടെ സഹോദരപുത്രി താണ്ടമ്മയും. ജോസഫ് എന്നായിരുന്നു മാമ്മോദീസാ വേളയിലിട്ട പേര്. പിതൃ-മാതൃവഴിയിൽ, ക്രൈസ്തവാന്തരീക്ഷത്തിൽ വളരാൻ ജോസഫിനു ബാല്യംമുതലേ സാധിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയും, പാട്ടും, ഉപവാസവും, ഉപവിയും ജീവിതചര്യയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരായിരുന്നു ഇരുകുടുംബങ്ങളും.

വൈദികവൃത്തിയിലേക്ക്

അഞ്ചുവയസ്സായപ്പോൾ ജോസഫിനെ എഴുത്തിനിരുത്തി. നാട്ടുനടപ്പനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം പത്തുവയസ്സു വരെ തുടർന്നു. സാമാന്യം സമർത്ഥനായ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു ജോസഫ്. സുറിയാനി ഭാഷാപഠനവും ഇക്കാലത്ത് നടത്തി. ഗുരുസ്ഥാനീയനായിത്തീർന്നത് കുടുംബാംഗമായ ജോസഫ് കത്തനാരായിരുന്നു. ബാലനിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ആത്മീയ ചൈതന്യത്തിന്റെ ആദ്യാങ്കുരങ്ങൾ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. സഭയുടെ ഭാവിനേതാവിനെ ബാലനിൽ ദർശിച്ചു. ആ വഴി സഞ്ചരിക്കുവാൻ സർവ്വഥാ യോഗ്യനെന്നു കണ്ടു. വൈദികവൃത്തിയിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ സദ്വാർത്ത അറിഞ്ഞ കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് പള്ളിക്കാർ അതിനെ സഹർഷം സ്വാഗതം ചെയ്തു.

ജോസഫിനു 1021 കന്നി 23-നു (1845 ഒക്ടോബർ 5) കോറൂയോ പട്ടം നല്കിയത് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസായിരുന്നു. കോതമംഗലം ചെറിയപള്ളി ആ ധന്യശുശ്രൂഷയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. കുന്നംകുളത്ത് തിരിച്ചെത്തിയ കോറൂയോ വൈദികാഭ്യസനം തുടർന്നു. വഴികാട്ടി ജോസഫ് കത്തനാർ തന്നെ. അക്കാലത്ത് മലങ്കരയിലെത്തിയ വൈദേശികനായ മാർ അത്താനാസ്യോസ് സ്തേഫാനോ

സിൽ നിന്ന്, 1024-ൽ ജോസഫ് കോറൂയോ, പൂർണ്ണശെമ്മാശപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. തുടർന്ന് ശീമക്കാരനായ ശിമയോൻ റമ്പാന്റെ ശിഷ്യനായി. സുറിയാനിയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തി. ഒരു വർഷക്കാലം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു. വേദാഭ്യസനം ഏറെക്കുറെ പൂർത്തിയാക്കിയ ശെമ്മാശൻ വൈദികപട്ടത്തിനുവേണ്ട പരിശീലനത്തിൽ മുഴുകി.

ചാലശേരി പള്ളിയിൽവച്ച് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാൻ ജോസഫ് ശെമ്മാശനെ വൈദികപദവിയിലേക്കുയർത്തി. 1028 ചിങ്ങം ആറിന് (1852 ആഗസ്റ്റ് 18) കുന്നംകുളങ്ങര ചെറളയത്തു പള്ളിയിൽ നവപൂജാർപ്പണവും നടത്തി.

അന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവും ആയ അസ്വസ്ഥതകൾ അലയടിച്ചുയർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാന്റെ അനന്തിരവൻ മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ അന്ത്യോഖ്യയിൽ പോയി, മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി തിരിച്ചെത്തി. മലങ്കരയിലെ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ച അദ്ദേഹം നവീകരണോപദേശങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചു. താമസിയാതെ രാഷ്ട്രീയസ്വാധീനത്തോടെ 'മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ' സ്ഥാനം നേടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. "സഭയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നു എതിർക്കുന്ന നവീകരണവാദക്കാരോടും 'അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ' നീക്കി സഭയെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ വെമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്ന സി.എം.എസ്. മിഷനറിമാരോടും പോരാടി ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ക്ഷീണിച്ചു. ..... മലങ്കരയിലെ കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടേക്കയച്ച യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് എന്ന പരദേശി മെത്രാൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ വന്നുചേർന്നു. ഇഷ്ടാനുസരണം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനകൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ ഒപ്പിട്ട വെള്ളക്കടലാസുകൾ കൂറിലോസ് കൊണ്ടുവന്നിരുന്നുവെന്നും ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. മലങ്കരമെത്രാനായി പാത്രിയർക്കീസ് നേരിട്ടു നിയമിക്കുന്നതായുള്ള രേഖയോടുകൂടെ അംഗീകാരത്തിനായി, കൂറിലോസ് അധികൃത സമക്ഷം അപേക്ഷ ബോധിപ്പിച്ചു. രാജകീയ വിളംബരം അനുസരിച്ചു അധികാരം നടത്തിവന്ന ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തുടർച്ചയായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അങ്കംമൂലം ക്ഷീണിതനായി. അനാരോഗ്യം മൂലം സ്ഥാനം ഒഴിയുന്നു, പാത്രിയർക്കീസ് നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനെ മെത്രാനായി അംഗീകരിച്ചു വിളംബരം ഉണ്ടാവണം എന്ന് അദ്ദേഹം കൂറിലോസിനെ അനുകൂലിച്ച് അധികൃതരോട് അപേക്ഷിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നു നേരിട്ടു സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള തന്നെ അംഗീകരിക്കണമെന്നു പല വർഷങ്ങളായി മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് പിന്നെയും പിന്നെയും അപേക്ഷകൾ അയച്ചുകൊണ്ട് ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനു ഒരു സ്പെഷ്യൽ കമ്മറ്റി

നിയമിതമായി. യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് ഹാജരാക്കിയ അധികാരപത്രം കള്ളപ്രമാണമാണെന്നും, കള്ളരേഖാ നിർമ്മാണത്തിൽ ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനും എന്തോ കൈയുണ്ടെന്നും തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു. കള്ള പ്രമാണ നിർമ്മാണകൻ എന്ന മുദ്ര അടിച്ചു കൂറിലോസിനെ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നും ബഹിഷ്ക്കരിച്ചു. ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വച്ച് ഒഴിഞ്ഞു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കു മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പല വർഷക്കാലം ഇടമുറിയാതെ നടത്തിയ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു രാജകീയ വിളംബരം വഴിയുള്ള അധികാരം മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനു ലഭിച്ചത്" (ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട്, *മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്, പുറം* 7, 8).

വിദേശയാത്ര

1848 മുതൽ 1865 വരെ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ ഭരണം തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, നവീകരണക്കാരിൽനിന്നു സഭയെ സംരക്ഷിച്ച്, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറപ്പിച്ച് നിലനിർത്താൻ സഭാംഗങ്ങൾ തയ്യാറായി. സഭാകാര്യങ്ങളിൽ സജീവ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്ന, ഊർജ്ജിതാശയനും ഉജ്വലവാഗ്മിയും നയതന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്ന ജോസഫ് കത്തനാരെ അന്ത്യോഖ്യയിലേക്കു അയക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് ആ പേര് ഏകകണ്ഠമായി ശുപാർശ ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് അനുവാദവും ലഭിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാർ വിദേശയാത്രയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. 1039 കുംഭം 27-നു കുന്നംകുളങ്ങര അങ്ങാടിയിൽ നിന്നായിരുന്നു യാത്ര. പള്ളികൾ കയറിയിറങ്ങി യാത്ര ചോദിച്ചു. കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിലെത്തി കൂറിലോസ് തിരുമേനിയെ കണ്ടു കൈമുത്തി. ശുപാർശക്കത്തുകൾ സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം കൊച്ചിയിലെത്തി. തുടർന്നു ബോംബെയിലും. സഹയാത്രികരായി കണ്ടനാട്ടുകാരൻ മട്ടുമ്മേൽ ഗീവറുഗീസു കത്തനാരും, കുന്നംകുളത്ത് കുത്തൂര് താരപ്പനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ബോംബെ, മസ്ക്കറ്റ്, ബസോറ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലൂടെ കപ്പൽമാർഗ്ഗം യാത്ര തുടർന്നു.

1034 മിഥുനം ഒന്നിന് ബാഗ്ദാദിൽ എത്തി. മൂസലിലേക്കുള്ള യാത്ര കഴുതപ്പുറത്തായിരുന്നു. ദുർഘടപൂർണ്ണമായിരുന്നു പ്രയാണം. പ്രത്യേകിച്ചും കഴുതപ്പുറത്തെ കന്നിയാത്ര. മൂസലിൽനിന്നും മർദ്ദീനിലേക്കുള്ള യാത്ര ആനന്ദകരമായിരുന്നു. മർദ്ദീനിൽ നിയുക്ത മെത്രാന്നും സംഘത്തിനും ഹൃദ്യമായ വരവേല്പാണു ലഭിച്ചത്. അവിടെവച്ച് അവർക്ക് വിഷൂചികാരോഗം പിടിപെട്ടു. മട്ടുമ്മേൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാർ അകാലചരമം പ്രാപിച്ചു. ദുഃഖിതനായ ജോസഫ് കത്തനാർക്ക് ഇതൊരാഘാതമായിരുന്നു. കുറെ ദിവസംകൂടി അദ്ദേഹം അവിടെ താമസിച്ചു. രോഗവിമുക്തനായി. യാത്ര തുടർന്ന് ആമീദിലെത്തി പാത്രിയർക്കീസിനെ സന്ദർശിച്ചു.

മെത്രാൻ സ്ഥാനം

1039 മേടം 25-ന് (1864 മെയ് 7) ജോസഫ് കത്തനാർക്ക് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. അടുത്തദിവസം പുതുഞായറാഴ്ച വി. കുർബ്ബാന മദ്ധ്യേ, റമ്പാനെ, ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തി. ഒരു അർമ്മേനിയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുൾപ്പെടെ നാലു മെത്രാന്മാരും, അനവധി റമ്പാന്മാരും, പട്ടക്കാരും ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു (ഇടവം രണ്ടിനു). ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മലങ്കരയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം വീണ്ടെടുക്കാൻ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. 1865 മുതൽ അതിനായി ശ്രമം. 1866 ജൂലൈ 14-നു അദ്ദേഹം ഒരു നിവേദനം ഗവൺമെന്റിനു സമർപ്പിച്ചു. അതിനു കിട്ടിയ മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: 'മാർ അത്താനാസ്യോസുമായി സന്ധിയുണ്ടാക്കുകയോ സിവിൽ കോടതിയിൽ വ്യവഹാരം ബോധിപ്പിച്ച് നിവർത്തി വരുത്തുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളുക.' ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഭരണം തുടരുക മാത്രമല്ല, അനന്തരീയനായി പിതൃസഹോദരപുത്രനെ തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ 1868-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായാക്കി വാഴിച്ച് സർവ്വാധികാരാവകാശങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനാണെന്ന് എഴുതിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കാര്യങ്ങൾ ഇത്രത്തോളം ആയപ്പോൾ, അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവായെ മലങ്കരയിലേക്കു ക്ഷണിക്കാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തീരുമാനിച്ചു. അഞ്ഞൂറു പവൻ അതിനായി ചെലവിട്ടു. മലങ്കരയിലെത്തിയ അദ്ദേഹം 1876 ജൂൺ 27 മുതൽ 29 വരെ (മിഥുനം 15-17) 'മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്' സംഘടിപ്പിച്ചു. 152 പള്ളികളിൽ നിന്നായി പള്ളി പ്രതിപുരുഷന്മാരും വികാരിമാരും പങ്കെടുത്ത യോഗം പാസ്സാക്കിയ നിയമങ്ങളിൽ 102 പള്ളിപ്രതിപുരുഷന്മാർ മാത്രമേ ഒപ്പുവച്ചുള്ളു.

മലങ്കരസഭയുടെ ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവും ആയ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുക, സഭയിൽ ശാശ്വതസമാധാനം ഉണ്ടാക്കുക, ഇവയൊക്കെയായിരുന്നു സുന്നഹദോസിന്റെ ലക്ഷ്യം. എങ്കിലും മലങ്കരസഭയുടെമേൽ ലൗകികാധികാരംകൂടി ഉറപ്പിച്ചെടുക്കാനുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ യത്നം കൂടി പാത്രിയർക്കീസിനുണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഇത്തരം ശ്രമങ്ങളെ കർമ്മധീരനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നിശ്ശബ്ദനായി എതിർത്തു. പാത്രിയർക്കീസാകട്ടെ പ്രതികാരബുദ്ധിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു. 'വിശ്വാസസ്ഥിരതയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഓരോ കരാർ ആധാരം എഴുതി രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് അസ്സൽ പള്ളി മേമ്പൂട്ടിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും അടയാളസഹിതം പകർപ്പ് പാത്രിയർക്കീ

സിനു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം' എന്ന മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് തീരുമാനം, കൈക്കൊള്ളാനോ ചെവിക്കൊള്ളാനോ മലങ്കരസഭാംഗങ്ങൾ തയ്യാറായില്ല. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തന്റെ ഇംഗിതത്തിന് വഴങ്ങുന്നില്ലാ യെന്നു ബോധ്യമായപ്പോൾ, പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കി. കൂടാതെ, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായി ആറു മെത്രാന്മാരെ, പറവൂർ, കുന്നംകുളം (ചിറളയം) പള്ളികളിൽവച്ച് വാഴിക്കുക കൂടി ചെയ്തു. അവരോടു ഉടമ്പടിയും വാങ്ങി. മലങ്കരയെ ഏഴു ഭദ്രാസനങ്ങളായി വിഭജിച്ചു. അധികാരം അവർക്കു നല്കി. ഈ സ്ഥാനാഭിഷേക ചടങ്ങുകളിലൊന്നും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പങ്കെടുത്തില്ല.

പൂർവിക സംസ്ക്കാരത്തിലും, ഉൾഭരണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും മലങ്കര സഭയെ ഉരുക്കുകോട്ടപോലെ നിലനിർത്താൻ അദ്ധ്വാനിച്ച മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കുതന്ത്രങ്ങൽക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടില്ല. സഭയുടെ സനാതനസത്യങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യവും അദ്ദേഹത്തിനു വിലപ്പെട്ടതായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്വാർത്ഥത്തിന്റെ മുനയൊടിക്കാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കുശാഗ്രബുദ്ധിക്കു കഴിഞ്ഞു.

ഒരു 'വ്യവഹാരയുഗ'ത്തിലൂടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനു കടന്നു പോകേണ്ടിവന്നു. 'സെമിനാരിക്കേസ്സാ'യിരുന്നു അവയിൽ മുഖ്യം. ആലപ്പുഴ ജില്ലാക്കോടതി, ഹൈക്കോടതി, തിരുവിതാംകൂർ റോയൽകോർട്ട് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നടന്ന കേസ്, അന്തിമമായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അനുകൂലമായ വിധിയിലെത്തിച്ചേർന്നു. റോയൽകോർട്ടു വിധിയിലെ പ്രസക്തഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ, 'ചരിത്രം കാത്തിരിക്കുന്നിടത്തോളം മലങ്കരസഭയുടെമേൽ പാത്രിയർക്കീസിനുള്ള അധികാരം ഈ ആത്മികവിഷയങ്ങളിൽ മാത്രം ഉള്ളതായി ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. പാത്രിയർക്കീസോ തന്റെ പ്രതിനിധികളോ ഈ രാജ്യത്തു വന്നു താമസിച്ചപ്പോൾ സഭയുടെ മുതൽ സംബന്ധമായ ഭരണം സ്വദേശ മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും ട്രസ്റ്റികളേയും ഏല്പിച്ചു. ആത്മികവിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമെ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളു. ഇതിൽ മുൻപറഞ്ഞ ആൾ, മുതൽസംബന്ധമായ വിഷയത്തിൽ ഒന്നിലും പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. രണ്ടോമൂന്നോ സംഗതികളിൽ അവർ മുതൽസംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പാനോ വല്ല അധികാരം കാട്ടുവാനോ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായും സമുദായവും അവരോട് ജയത്തോടുകൂടെ എതിർത്തു നിന്നു. .... മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ മലങ്കര സ്വദേശിയായ ഒരു നസ്രാണിയായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്കു സ്വീകാര്യനുമായിരിക്കണം. ..... മലങ്കര സുറിയാനിസഭ ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയാകുന്നു. അപ്പീൽപ്രതി (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും ക്രമമായ അധികാരം കിട്ടിയവനുമാകയാൽ അപ്പീൽവാദി (മാർ

അത്താനാസ്യോസ്) ഇപ്രകാരം ഉള്ള ആൾ അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് സഭയുടെ സ്വത്തുക്കളുടെയും അതേ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെയും കൈവശവും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കുയർത്തിയെടുത്തതിൽ തെറ്റായിരിക്കുന്നുവെന്നു ..... അപ്പീൽവാദി സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനത്തേയും സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളേയും അപ്പീൽ പ്രതിയെ ഏല്പിക്കണം.' ഈ വിധിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, പഴയസെമിനാരി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കൈവശമായി. അവിടെ പഠനം പുനരാരംഭിച്ചു.

വട്ടിപ്പണക്കേസ്, കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിക്കേസ്, കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റുപള്ളികേസ്, വുഡ്ലാൻഡ് കേസ് തുടങ്ങിയവയിലും മലങ്കരസഭയ്ക്കും, മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനും അനുകൂലമായ വിധികൾ ഉണ്ടായി. ഇവയൊക്കെ നടത്താൻ, തളരാത്ത മനസ്സോടെ പ്രവർത്തിച്ച മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവി, ദീർഘദൃഷ്ടിയോടെ കണ്ട് കരുക്കൾ നീക്കുകയായിരുന്നു. നിരന്തരമായ കേസ്സും, തജ്ജന്യമായ അസ്വസ്ഥതകളും അദ്ദേഹത്തെ വ്രണിതഹൃദയനാക്കിയില്ല. ദൈവനിയോഗമനുസരിച്ച് ചെയ്തു തീർക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. പകലത്തെ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിനുശേഷം രാത്രിയുടെ ഏകാന്തതയിൽ, കണ്ണീരോടെ കർത്തൃസന്നിധിയിൽ അദ്ദേഹം അർപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ലഭിച്ച മറുപടിയായിരുന്നു ഈ നേട്ടങ്ങൾ.

പരുമല സെമിനാരി

വ്യവഹാരവിമുക്തനായ അദ്ദേഹം സഭയുടെ സർവ്വതോന്മുഖമായ ഐശ്വര്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉതകുന്ന കർമ്മപരിപാടികൾക്ക് തുടക്കമിട്ടു. രാജ്യത്തിന്റെ പ്രമുഖകേന്ദ്രങ്ങളിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന് ആസ്ഥാനങ്ങളുറപ്പിച്ചു. പില്ക്കാലത്ത് ഒരു പരമ വിശുദ്ധന്റെ പവിത്ര പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു പ്രശസ്തമായിത്തീർന്ന പരുമലസെമിനാരിയുടെ സ്ഥാപകൻ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു. 1872-ൽ സ്ഥാപിതമായ പരുമല സെമിനാരിയിൽ ചാത്തുരുത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിച്ചതും, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തന്നെ. ഇരുവരും കൂടി മലങ്കരസഭയുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യവും സംസ്ക്കാരവും നിലനിർത്താൻ നടത്തിയ തീവ്രവും തീഷ്ണവും ആയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ്.

നവീകരണക്കാരുടെ കൈവശം കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റുപള്ളി ചെന്നു ചേർന്നത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ ഏറെ ദുഃഖിതനാക്കി. ജന്മനാട്ടിൽ ഒരാസ്ഥാനമുണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന് 1069 വൃശ്ചികം മൂന്നിന് ഒരു സ്ഥലംവാങ്ങി അവിടെ ഒരു ബംഗ്ലാവ് ഉണ്ടാക്കി. സെഹിയോൻ ബംഗ്ലാവ് എന്നാണ് ഇത് അറിയപ്പെടുക. വിശുദ്ധ കുർബാനയർ

പ്പിക്കാൻ പ്രത്യേക സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു ബംഗ്ലാവിൽ. സഭയുടെ സുപ്രധാന സമ്മേളനങ്ങൾ പലതും ഇവിടെവച്ചു നടന്നിട്ടുണ്ട്.

കൊട്ടാരക്കര കോട്ടപ്പുറം സെന്റ് ഇഗ്നാത്തിയോസ് പള്ളിയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റെ ഫലമാണ്. തെക്കൻ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സിരാകേന്ദ്രം, തിരുവനന്തപുരം യാത്രയിൽ ഇടത്താവളം എന്നീ നിലകളിൽ ഒരാസ്ഥാനമുണ്ടാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പരിശുദ്ധനായ പരുമല തിരുമേനി ആ അഭിലാഷം പൂർത്തീകരിച്ചു. ഈ പള്ളിയും തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളിയും പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിന് നേതൃത്വം നല്കിയത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പ. പരുമല തിരുമേനി പള്ളിയുടെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ചിരകാല സ്വപ്നസാക്ഷാൽക്കാരമാണ്, പഴയസെമിനാരി ചാപ്പൽ. സെമിനാരി സ്ഥാപകനായിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്, പൂർത്തീകരിക്കാനാവാതിരുന്നത് പിൻഗാമി പ്രാവർത്തികമാക്കി.

ആശ്വാസദൂതൻ

മലങ്കരയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, നിരവധി ദേവാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നവീകരണകൊടുങ്കാറ്റ് ആഞ്ഞടിച്ചപ്പോൾ പല ദേവാലയങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, അവിടെയെല്ലാം ആശ്വാസദൂതനെപ്പോലെ ഓടിയെത്തി സഭാംഗങ്ങളെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി. ദേവാലയങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിലും, പുനഃപ്രതിഷ്ഠയിലും അവരോടൊത്ത് നിന്ന് അദ്ധ്വാനിച്ച ആ പുണ്യപുരുഷന്റെ ചരിത്രം പുളകോദ്ഗമകാരിയാണ്.

സൺഡേസ്കൂൾ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളായ സൺഡേസ്കൂൾ പ്രസ്ഥാനം, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം എന്നിവയുടെ പ്രോദ്ഘാടകൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസാണ്. 1890–ലാരംഭിച്ച സൺഡേസ്കൂൾ പ്രസ്ഥാനത്തിന് 1892–ൽ പരുമലതിരുമേനി, പരുമലയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ വൈദികയോഗം സർവ്വപിന്തുണയും പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതോടുകൂടി പ്രസ്ഥാനത്തിന് അഖില മലങ്കര അസ്തിത്വം കൈവന്നു. സഭയുടെ ഭാവി സൺഡേസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളിലാണെന്നദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. 1908–ൽ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനമാരംഭിക്കുവാൻ അനുമതി നൽകിയതും, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തന്നെ. വൈദിക അവൈദികവ്യത്യാസം കൂടാതെ സഭയുടെ വിഭിന്ന മേഖലകളിൽ വിദഗ്ധനേതൃത്വം നൽകാൻ കെല്പുള്ള

പ്രതിഭാശാലികളെ ഈ പ്രസ്ഥാനം സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക തലമുറയിലെ ആത്മീയമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും അല്മായ പ്രമുഖരും വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വീരസന്താനങ്ങളാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു തന്നെ നോക്കിക്കണ്ടു പ്രവർത്തിക്കാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പ്രവാചകപ്രതിഭയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു.

'വ്യവഹാരയുഗ'ത്തിലൂടെ നീങ്ങിയ തിരുമേനിക്കു പലപ്പോഴും സഭയെ 'മിഷനറിയുഗ'ത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സ്വകാര്യ സംഭാഷണത്തിലും കല്പനകളിലും ആ ദുഃഖത്തിന്റെ ധ്വനി കേൾക്കാമായിരുന്നു. മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങൾ പലതും, പരുമലതിരുമേനിയിലൂടെ പ്രാവർത്തികമാകുന്നതു കാണുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം ആനന്ദനിർവൃതിയടഞ്ഞിരുന്നു. പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കോനാട്ടു മല്പാന്റെ ഉത്സാഹത്തിലാരംഭിച്ച ത്രിസൈ ശുബഹോ (സത്യവിശ്വാസ) സംഘവും അധഃകൃതരുടെയിടയിൽ പ്രവർത്തിച്ച വിജാതീയ മിഷനും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമത്രേ. ഇവ രണ്ടിന്റെയും കാവൽ പിതാവ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആയിരുന്നു.

സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിൽ കാലത്തിനൊത്ത് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സന്നദ്ധനായി. സർക്കാർ സർവീസിൽ നസ്രാണികൾക്ക് ന്യായമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. സർക്കാർ ആഫീസുകളിലെ സ്ഥിരം ലാവണക്കാരായ പരദേശ ബ്രാഹ്മണരെ, മാറ്റി സ്വദേശീയർക്കു സ്ഥാനം നല്കാൻ സമാരംഭിച്ച മലയാളി മെമ്മോറിയലിൽ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിലിരുന്ന് അദ്ദേഹം ഭാഗഭാക്കായി, അക്കാര്യത്തിന് കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസ് മാപ്പിളയുടെയും മലയാള മനോരമയുടെയും പിൻബലവും ഉണ്ടായിരുന്നു. "ഈ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ഫലമായി 1891 ജൂലൈ മാസത്തിൽ മെമ്മോറിയൽകാർക്ക് അനുകൂലമായ മറുപടി ലഭിക്കുകയും എതിർ മെമ്മോറിയൽ കൊടുത്ത പരദേശികൾ പിൻമാറുകയും ചെയ്തു. ജനകീയ ഭരണത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യ ചുവടുവയ്പിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നതിനു തക്ക ദീർഘദൃഷ്ടിയുള്ള ആളായിരുന്നു ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നാണല്ലോ ഇത് തെളിയിക്കുന്നത്" (*മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം 3*, പു. 390).

മലങ്കരമഹാജന സഭ

സാമൂഹ്യ സമ്മേളനം അല്ലെങ്കിൽ 'മലങ്കര മഹാജനസഭ' മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സംഘടനാപാടവത്തിന്റെ സദ്ഫലമാണ്. കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസ് മാപ്പിള, ശങ്കരമംഗലത്ത് വർക്കി, മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ്, കൊല്ലംപറമ്പിൽ കുര്യൻ, അക്കര സി. ചെറിയാൻ തുടങ്ങിയവർ ഇതിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തകരായിരുന്നു.

കേരളപതാക

സാംസ്കാരികരംഗത്ത്, പത്രപ്രവർത്തനവുമായി ബഹുദൂരം മുൻപോട്ടു പോയിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്. ഒരു പക്ഷേ, അന്നും ഇന്നും, ഇത്രയും താല്പര്യം കാട്ടിയ മറ്റൊരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സഭാചരിത്രത്തിൽ കാണുകയില്ല. അച്ചടിശാലയുടെ സ്ഥാപനം, പത്രമാസികകളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം, ഗ്രന്ഥ പുനഃപ്രകാശനം, ഇവയെല്ലാം ആത്മീയ ജീവിതത്തിന് അവശ്യം ആവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. അച്ചടിച്ച താളുകളുടെ വില മനസ്സിലാക്കിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ, നവീകരണോപദേശങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരുന്ന നമസ്ക്കാരപുസ്തകങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. പകരം കുന്നംകുളങ്ങരയിൽ നിന്നും ലഭിച്ച കൈമുത്ത് ഉപയോഗിച്ച് ഒരു മലയാളം നമസ്ക്കാരപുസ്തകം അച്ചടിപ്പിച്ച് സഭാമക്കൾക്ക് വിതരണം ചെയ്തു. 1870-ൽ സെന്റ് തോമസ് അച്ചുകൂടം കൊച്ചിയിൽ സ്ഥാപിച്ച് 'കേരളപതാക' എന്നൊരു പത്രം പ്രസിദ്ധീകരണമാരംഭിച്ചു. 1892-ൽ ആരംഭിച്ച മലങ്കര ഇടവകപത്രിക സഭയുടെ ശക്തമായ ജിഹ്വയായിരുന്നു. നവീകരണക്കാരും വിദേശ മിഷനറിമാരും, മലങ്കരസഭയുടെമേൽ നടത്തിയ നഗ്നവും പ്രാകൃതവും ആയ ആശയാസ്ത്രങ്ങളെ ചെറുത്തുനിർത്തി മുനയൊടിച്ചുവിടാൻ 'പത്രിക'യുടെ പംക്തികൾക്കു കഴിഞ്ഞു. സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും മതപരവും ആയ ഈടുറ്റ ലേഖനങ്ങൾ ഇടവകപത്രികയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു; കൂടാതെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ ഇടയലേഖനങ്ങളും കല്പനകളും; ആകെകൂടി ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രവും, സംസ്കാരവും അന്വേഷിച്ചുപോകുന്നവർക്ക്, ഒരു വജ്രഖനിയാണ് ഇടവകപത്രികയുടെ ഇതളുകൾ. 'സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ' എന്നൊരു മാസികയും കുറെനാൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

സ്കൂൾ

വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയായിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മറ്റൊരു പ്രവർത്തനനിര. സാമ്പത്തികമായി വളരെയധികം ഞെരുക്കങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും സ്കൂൾ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹം പിന്മാറിയില്ല. 'മോതിരവും അംശവടിയും കൂടെകൂടെ പണയം വയ്ക്കുകയും വീണ്ടെടുക്കുകയും' ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചത്. പണസമ്പാദനമല്ലായിരുന്നു, പ്രത്യുത ആശയസമ്പാദനവും വിതരണവും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. വിദ്യാസമ്പന്നതയിലൂടെ വിജ്ഞാനകുതുകികളും, വിവേകമതികളുമായ ഒരു തലമുറയുടെ ഉദയം അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കണ്ടു. വിദ്യയിലൂടെ സാമ്പത്തികഭദ്രത ദർശിച്ചു. അതുവഴി സമൂഹത്തിന്റെ സമഗ്ര പുരോഗതിയും. 1879-ൽ ആയപ്പോ

ഴേക്കും ഏതാണ്ട് 60 സ്കൂളുകൾ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. എല്ലാറ്റിനും ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും ഗ്രാന്റും ലഭിച്ചിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം മലയാളം സ്കൂളുകളായിരുന്നു. വിദ്യാദാനത്തിൽനിന്നു പ്രചോദനംകൊണ്ട മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകൾ കൂടി തുടങ്ങി. എം.ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്ക്കൂൾ ആ അഭിലാഷത്തിന്റെ ആദ്യഫലമാണ്. കുന്നംകുളം മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഹൈസ്കൂൾ, തിരുവല്ല എം.ജി.എം. ഹൈസ്കൂൾ എന്നിവയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്ഷരസ്നേഹത്തിന്റെ അനശ്വരസ്മാരകങ്ങളാണ്.

വിശ്രമരഹിതനായി, മലങ്കരസഭയ്ക്കുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിച്ച ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ പൂർവ്വാധികം ശോഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയവീര്യത്തെ കെടുത്തുവാൻ പ്രായത്തിന്റെ പരുക്കുകൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 1901-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യ ജൂബിലി സഭാംഗങ്ങൾ ആഘോഷിച്ചു. ആയുരാരോഗ്യങ്ങൾ ആശംസിച്ചു. മംഗളപത്രസമർപ്പണവും നടന്നു. കാതോലിക്കായായി അദ്ദേഹം അഭിഷിക്തനാകട്ടെയെന്ന് സഭാമക്കൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു: മക്കളുടെ മനോനൈർമ്മല്യത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട് ആ വൃദ്ധതാപസൻ ആനന്ദാശ്രുക്കൾ പൊഴിച്ചു.

കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വിശ്രമജീവിതം നയിച്ചു. എഴുപത്തിയഞ്ചുവയസ്സു പിന്നിട്ടു. പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തണം. അതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം, 1908-ൽ (1083 കുംഭം 15) കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ മലങ്കര അസോസിയേഷൻ വിളിച്ചുകൂട്ടി. രണ്ടു പേരെ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുത്തു. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരെയും, പഴയസെമിനാരി മാനേജർ പൗലൂസ് റമ്പാനെയും. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ മെത്രാൻപട്ടം സ്വീകരിച്ചാലുടൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസിസ്റ്റന്റും പിൻഗാമിയുമായി, ഭരണനിർവ്വഹണം നടത്തണമെന്ന് അസോസിയേഷൻ തീരുമാനമെടുത്തു. രണ്ടു റമ്പാന്മാരും താമസംവിനാ, യെരുശലേമിലുണ്ടായിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസിനെ സന്ദർശിച്ചു. മെത്രാൻസ്ഥാനാഭിഷേകം അവിടെവച്ചു നടന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാൻ 'ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്' എന്ന പേരിലും പൗലൂസ് റമ്പാൻ 'പൗലൂസ് മാർ കൂറിലോസ്' എന്ന നാമത്തിലും മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായി.

ഇതിനിടെ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിലേക്കു വരുന്നതായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അറിവു കിട്ടി. പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ ഓരോ സന്ദർശനത്തിന്റെയും തിക്തഫലങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള തിരുമേനി സഭയുടെ ഭാവി ഓർത്തു ദുഃഖിതനായി. പുതിയ മെത്രാന്മാരെ അരികിൽ വിളിച്ച് ആശ്ലേഷിച്ചു. എന്തു പ്രതിസന്ധി വന്നാലും

ഒറ്റക്കെട്ടായി ഇരുവരും നില്ക്കണമെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. അവർ അത് ശിരസ്സാവഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പുകൊടുത്തു. തീരുമാനം ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പിക്കുന്നതിനായി അവരെ പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്യിപ്പിച്ചു. സഭയുടെ, സമുദായത്തിന്റെ ഭാവി അവരിൽ സുരക്ഷിതമെന്ന് അദ്ദേഹം ആശ്വസിച്ചു. എല്ലാം ഭംഗിയെന്നു കണ്ട ആ പുണ്യശ്ലോകൻ 1084 മിഥുനം 28-നു (1909 ജൂലൈ 11) കാലം ചെയ്തു; 76-ാം വയസ്സിൽ. അന്ന് പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഓർമ്മ ദിവസമായിരുന്നു.

കൊല്ലവർഷം 1027 വൃശ്ചികം 12-ാം തീയതി (1901 നവംബർ 25) മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പൗരോഹിത്യജൂബിലി ആഘോഷിച്ചപ്പോൾ മലങ്കരസഭാംഗങ്ങൾ നൽകിയ മംഗളപത്രത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:

'ഇതിന്റെ ശേഷവും ഇതിനിടയ്ക്കുമായി ഈ സഭയുടെയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഓരോ സംഘങ്ങളുടെയും ഓരോ ആളുകളുടെയും ആത്മിക ലൗകികഭ്യുദയങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തിരുമേനി ഇടവിടാതെ ചെയ്തിട്ടുള്ളവയും ഇപ്പോഴും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയുമായ ശ്രമങ്ങളെ ഞങ്ങൾ ഓർക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. പ്രാചീനവും പരിശുദ്ധവുമായ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനവും മലങ്കരയിടവകയും തമ്മിൽ മുമ്പിനാലെ ഉള്ള ഗാഢബന്ധത്തെ ആരാലും ഒരിക്കലും അഴിയാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം ഉറപ്പിച്ചത് ഈ അപ്പോസ്തോലസഭയുടെ സത്യോപദേശാചാരങ്ങളെ ആർക്കും തോന്നിയതുപോലെ ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയതു സഭയുടെ ഭരണത്തിനു ഐകരൂപ്യവും ആലോചനാഗുണവും സിദ്ധിക്കത്തക്കവണ്ണം മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സഹായിപ്പാൻ ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം ഏർപ്പെടുത്തിയതു, അപ്പോസ്തലകാലം മുതൽ കുളത്തിലെ വെള്ളം പോലെ ഈ കേരളത്തിന്റെ അതിർത്തികൾക്കകത്തു കെട്ടിനില്ക്കുന്ന നമ്മുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ ബ്രിട്ടീഷ്ഇന്ത്യ, സിലോൺ മുതലായവയിൽ മാത്രമല്ല, അമേരിക്കാ തുടങ്ങിയുള്ള അതിദൂരദേശങ്ങളിലും യഥാശക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതു, സമുദായം ഒട്ടുക്കുള്ള കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം വകയ്ക്ക് ഈ പ്രധാനസ്ഥലത്തു ഒരു ഹൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചതു, അതിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി ഒരു ലക്ഷം രൂപയുടെ ഒരു ഷോടതി അനുവദിപ്പിച്ചു നടത്തിയതു, ഏറിയകാലമായി ജീർണ്ണിച്ചും പണിക്കുറവു തീരാതെയും കിടന്നിരുന്ന ഈ പൂർവ്വിക വേദാദ്ധ്യയനശാലയും ഇതോടുചേർന്ന ദേവാലയവും ആശ്ചര്യകരമായവിധത്തിൽ കുറ്റംതീർത്തു നന്നാക്കിയതു, കുന്നംകുളങ്ങര മുതലായി വടക്കും തെക്കുമുള്ള പല ഇടവകപള്ളികളോടും ചേർന്നു ഇംഗ്ലീഷ് പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതു, രാജ്യം ഒട്ടുക്കു പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം വകയ്ക്കു അനേകം മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ നടത്തുന്നതു, രാജ

സ്ഥാനമായ തിരുവനന്തപുരത്തു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ദേവാലയം നശിച്ചു പോയതു നന്നായി എന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം അവിടെ അതിമനോഹര മായ ഒരു പള്ളി ഈയിടെ പണികഴിപ്പിച്ചതു, വെട്ടിക്കൽ, പരുമല, കുന്നം കുളങ്ങര, കൊട്ടാരക്കര ഈ ദിക്കുകളിൽ പൊതുസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി ച്ചതു, കോട്ടയത്തു ചെറിയപള്ളി, പുത്തൻകാവുപള്ളി, പഴഞ്ഞിപ്പള്ളി മുതലായ മറ്റു പള്ളികളും ഇതുപോലെ ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചി ട്ടുള്ളതു, മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റിന്റെ കൈവശം ഏറിയകാലമായി കിട്ടാതെ കിടക്കുന്ന വട്ടിപ്പണം താമസിയാതെ കിട്ടത്തക്കനിലയിൽ വരുത്തിയതു, ഇടവകപ്പത്രികയും പല പുതിയ പുസ്തകങ്ങളും പുറപ്പെടുവിച്ചു സുറി യാനി മതോപദേശങ്ങൾ കേവലം ത്യാജ്യങ്ങളും നിന്ദ്യങ്ങളുമല്ലെന്നു ഈ നാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പൊതുവെ മനസ്സിലാക്കിയതു, കൈയെഴു ത്തിൽ മാത്രം ഇരുന്നിരുന്ന പല സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളും അച്ചടിച്ചു പ്രചരിപ്പിച്ച് ഈ വൈദികഭാഷയുടെ അഭ്യാസത്തിനും ആരാധനാദി കൾക്കും ലാഘവം വരുത്തിയതു, ദീർഘകാലത്തെ വ്യവഹാരം കൊണ്ടും മറ്റും കടം കേറിപ്പോയ സമുദായത്തിനുപകരം അതിൽ അധികം വേറെ വിധത്തിൽ സമ്പാദിച്ചതു, അനേകം ലക്ഷം ജനങ്ങളെ ഒന്നുപോലെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി ഭരിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യശക്തിക്കു അപ്പു റമെന്നു തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങളെ നിഷ്പ്രയാസമാക്കി സാധിക്കുന്നതിനും തിരുമേനിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയവയും തിരുമേനിയിൽ ദൈവദത്തമായി വിളങ്ങുന്നവയുമായ വിനയം, ദീനദയാലുത്വം, ക്ഷമ, പരിപാകം, ആലോ ചനാശക്തി, സ്ഥിരോത്സാഹം, ദൈവാശ്രയം, സ്വേഛാവർജനം ഇത്യാദി ഏറിയൊരു സൽഗുണങ്ങൾക്കു അനേകം തിരുവെഴുത്തു വിളംബരങ്ങ ളെയും സർക്കുലറുത്തരവുകളെയും ജയിക്കാൻതക്ക ശക്തിയുണ്ടെന്നു ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതു, സുറിയാനിക്കാർ സഹവസിക്കുവാൻ സംഗതി വരുന്ന അന്യസമുദായ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സർവ്വത്ര 'ആ സുമുഖനും സുപരിചിതനും വശ്യവചസ്സുമായ വന്ദ്യപുരുഷന്റെ ആജ്ഞയിൽ ഉൾപ്പെ ട്ടവരല്ലയോ' എന്നുള്ള ചോദ്യത്തോടു കൂടി ആദരിക്കപ്പെടുമാറായതു, ഇവ മുതലായി തിരുമേനിയുടെ അക്ഷീണ പരിശ്രമംകൊണ്ടു സമുദായ ത്തിനു വരുത്തിയിട്ടുള്ള അക്ഷയങ്ങളായ യശസ്സുകളെ ഓരോന്നായി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഇതുകളെ ഏതുപ്രകാരമാണു യഥായോഗ്യം വർണ്ണിക്കേണ്ടതെന്നും ഇതുകളാൽ ഞങ്ങൾക്കു തിരുമേനിയുടെമേൽ ഉള്ളതും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമായ പരമാർത്ഥ കൃതജ്ഞതയെ ഏതു പ്രകാരമാണു ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതെന്നും അറിയാഞ്ഞിട്ടു വാസ്തവ മായി ഞങ്ങൾ കുഴങ്ങുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഏറിയൊരു നിത്യ സ്മാരകങ്ങൾ തനിക്കായി താൻ തന്നെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള തിരുമേനിക്കു ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു സ്മാരകം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുവിധത്തിലും ശക്തരല്ല. ...... തിരുമനസ്സിലെ

ആത്മീയ പുത്രന്മാരായ മലങ്കരയിടവക ജനങ്ങൾ' (ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട്, *മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം 3,* 1967, പു. 363-366).

(ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി 1991-ൽ രചിച്ച *മലങ്കരസഭാപിതാക്കന്മാർ* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും)